

Duhovna misel - 07. junij 2020

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI

Sveta Trojica. Svetopisemska berila te nedelje, praznika Presvete Trojice, naj nam pomagajo vstopiti v skrivnost identitete Boga.

Drugo berilo predstavi pozdravne besede, ki jih sveti Pavel naslavlja na skupnost v Korintu: »Milost Gospoda Jezusa Kristusa in ljubezen Boga in občestvo Svetega Duha naj bo z vami vsemi« (2 Kor 13,13). Ta apostolov "blagoslov" je sad njegove osebne izkušnje Božje ljubezni, tiste ljubezni, ki jo je razodel vstali Kristus, ki je njegovo življenje preobrazila in ga "vodila", da je ponesel evangelij drugim ljudstvom. Krščanska skupnost lahko kljub vsem svojim človeškim omejenostim postane odsev občestva Trojice, njene

dobrote, njene lepote. A to gre nujno skozi izkušnjo Božjega usmiljenja, njegovega odpuščanja.

Prvo berilo: Ko je ljudstvo prelomilo zavezo, se Bog predstavi Mojzesu v oblaku, da obnovi tisto zavezo, s tem ko pove svoje ime in njegov pomen. Tako pravi: »Gospod, usmiljeni in milostljivi Bog, počasen v jezi in bogat v dobroti in zvestobi« (2 Mz 34,6). To ime izraža, da Bog ni daleč in zaprt vase, ampak je Življenje, ki se hoče podarjati, je odprtost, je Ljubezen, ki odreši človeka iz nezvestobe. Bog je “usmiljen”, “popustljiv” in “bogat z usmiljenjem”, ker se nam podarja, da bi izravnal naše omejenosti in naše pomanjkljivosti, da odpusti naše zablode, da nas zopet privede na pot pravičnosti in resnice

Evangelij “postavi v ospredje” Nikodema. Kljub

temu, da je imel ta mož pomembno mesto v verski in civilni skupnosti tistega časa, ni prenehal iskati Boga. Ni mislil: "Saj sem dosegel" in sedaj je zaznal odjek njegovega glasu v Jezusu. V nočnem pogovoru z Nazarečanom, Nikodem končno dojame, da Bog že išče in čaka, da ga On osebno ljubi. Bog nas vedno prvi išče, nas prvi čaka, nas prvi ljubi. Je kakor mandeljnov cvet; tako pravi prerok: "Prvi vzcveti" (prim Jer

1,11-12). Tako mu namreč govori Jezus: »Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje«. Kaj neki je to večno življenje? Je neskončna in zastonjska ljubezen Očeta, ki jo je Jezus podaril na križu, s tem ko je daroval svoje življenje za naše odrešenje. In ta ljubezen je z delovanjem Svetega Duha razširila novo luč na zemljo in v sleherno človeško srce, ki ga sprejme; luč, ki odkrije temne koticke, trdote, ki nas ovirajo, da bi prinašali dobre sadove ljubezni in usmiljenja.

(papež Frančišek, 11. 6. 2017)